

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010071
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6214010071.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, na neverejnom zasadnutí dňa 17. septembra 2014, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, v trestnej veci obžalovaného U. Q., o jeho odvolaní proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 20.05.2014 sp.zn. 8T/30/2014 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného U. Q..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný U. Q. spolu s už odsúdeným Q. Q. uznaný za vinného zo spolupáchateľstva prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a v druhom skutku z toho istého trestného činu tiež v spolupáchateľstve s Q. Q., ktorých skutkov sa mali dopustiť v prvom prípade v nezistený deň od 25.12.2013 do 27.12.2013 a druhého skutku 08.01.2014 v čase od 00.00 do 02.00 hod., pritom obžalovaný U. Q. sa tohto skutku dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Veľkom Krtíši z 24.05.2012 sp.zn. 9T/49/2012 bol uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. a § 212 ods. 1 Tr. zák., ktorý sa toho istého dňa stal aj právoplatným, teda 24.05.2012.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. h), m) Tr. zák., § 38 ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1,2 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody dva roky a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon tohto trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, za použitia § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 19.11.2013 sp.zn. 8T/116/2013 v spojení s uznesením Okresného súdu Veľký Krtíš z 05.12.2013 sp.zn. 8T/116/2013, ako aj všetky rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. zák. boli poškodené strany F. R. a J. Q. odkázaní s nárokmi na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal obžalovaný U. Q. odvolanie v zákonom stanovenej lehote, ktorým sa domáhal zrušenia napadnutého rozsudku vo výroku o treste, teda u obžalovaného U. Q. a uloženia miernejšieho trestu. Podľa jeho názoru mal súd prihliadnuť pri ukladaní trestu na ďalšie poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. e), g), h), n) Tr. zák., nakoľko obžalovaný U. Q. spáchal trestnú činnosť pod tlakom odkázanosti, v dôsledku núdze, pod vplyvom tiesňových rodinných pomerov a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Ďalej poukazuje na nemožnosť zamestnať sa, má maloleté deti, o ktoré sa musí starať a zabezpečovať im výživu, nie je možné objektívne sa zamestnať a získať prostriedky na živobytie takýmto spôsobom, čo si však uvedomuje,

že konal nesprávne, ako zabezpečoval materiálne prostriedky pre rodinu, toto ľutuje, ale iné východisko nevidel, pokiaľ nechcel, aby deti hladovali. Taktiež poukázal na to, že dlhodobjší trest odňatia slobody vzhľadom na situáciu, poškodí rodinu ešte viacej. Navrhol, aby boli vzaté v úvahu tieto skutočnosti a poľahčujúce okolnosti, aby mu bol uložený trest miernejší a v súlade so zákonom a zásadami pre ukládanie trestu.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal všetky výroky napadnutého rozsudku s výnimkou výroku o vine, kde došlo u obžalovaného k uznaniu viny na hlavnom pojednávaní a v tejto časti je rozsudok právoplatný, ale vo výroku o treste prejavil odvolaním svoju nespokojnosť. Po vyhodnotení dôkazov na pojednávaní dospel odvolací súd k záveru, že vo vzťahu k výroku o treste je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný až zmätočný a bol vyneseneý bez patričného dokazovania na hlavnom pojednávaní k tomuto výroku, preto v tejto časti odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Odvolací súd dokazovaním zistil, že obvinený má v registri trestov 20 záznamov, z toho v období pred a po spáchaní predmetných, teraz prejednávaných skutkov, mu boli ukladané súhrnné tresty. Nemohol prehliadnuť tú skutočnosť, že zrušil výrok o treste trestného rozkazu sp.zn. 8T/116/2013 z 19.11.2013 v spojení s uznesením toho istého súdu z 05.12.2013 sp.zn. 8T/116/2013, ktorým bol obžalovanému ukladaný súhrnný trest za súčasného zrušenia rozsudku toho istého súdu z 19.11.2013 sp.zn. 8T/116/2013, teda bez vysvetlených skutočností ten istý rozsudok, resp. trestný rozkaz bol zrušený dvomi rozhodnutiami, a to napadnutým rozsudkom, ako aj trestným rozkazom sp.zn. 8T/133/2013, ktorý bol ukladaný ako trest súhrnný s prihliadnutím aj na trestný rozkaz sp.zn. 8T/116/2013. Súd mal pritom k dispozícii iba spis sp.zn. 8T/116/2013 s právoplatným trestným rozkazom 21.01.2014 podľa opravného uznesenia k pôvodnému trestnému rozkazu z 19.11.2013, z ktorého vychádzal pri ukladaní súhrnného trestu, spisový materiál s rozsudkom sp.zn. 8T/133/2013, s trestným rozkazom 0T/30/2012, ako aj všetky rozsudky z predchádzajúcich odsúdení, keď od roku 2009 v poslednom období do roku 2013 mal byť minimálne sedemkrát súdne trestaný, resp. pri počítaní súhrnných rozkazov, asi päťkrát súdne trestaný. Tieto spisové materiály pre zákonnosť rozhodnutia sú nevyhnutnou súčasťou spisového materiálu vo veci, o ktorej sa rozhoduje, o treste nielen z pohľadu potreby možného posúdenia pre ukládanie súhrnného trestu pre súbeh skutkov s tým - ktorým predchádzajúcim rozsudkom, resp. trestným rozkazom, ktorý nadobudol právoplatnosť a bol vyneseneý po spáchaní predmetných skutkov. Za tejto komplikovanej situácie bez vykonaného dokazovania čítaním predchádzajúcich a nasledujúcich rozsudkov, nie je možné v tomto prípade, ale ani v iných prípadoch, aby súd rozhodoval o treste, s prihliadnutím aj na charakter predchádzajúcej a nasledujúcej trestnej činnosti, spôsob páchania, osobu obžalovaného, jeho osobné pomery, rodinné pomery a iné skutočnosti, na ktoré sa aj v tomto prípade obžalovaný odvoláva v dôvodoch svojho odvolania, s ktorými sa súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu dôsledne nezaoberal.

Preto až po doplnení dokazovania v tomto smere bude môcť súd prvého stupňa zákonne rozhodnúť vo výroku o treste, vrátane súhrnného trestu, kde zároveň pri zrušovaní zbiehajúceho sa skutku, resp. skutkov so zrušovaním rozsudku vo výrokovej časti, je nepochybne potrebné rozviesť celú výrokovú časť výroku o treste zrušovaného trestu, teda aj druh a konkrétne trestné činy, pre ktoré bol obžalovaný odsúdený a s týmto sa vysporiadať pri rozhodovaní o treste a nepochybne sa musí súd vysporiadať aj v odôvodnení rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. v nadväznosti na hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por.

Okrem toho sa súd prvého stupňa dopustil aj formálneho procesného pochybenia, keď obžalovaného vo výroku o treste odsudzoval podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. spáchaného samostatne, pritom treba zdôrazniť, že vo výroku o treste pri uvádzaní konkrétneho ustanovenia, ktorým je stanovená trestná sadzba pre ten - ktorý trestný čin, sa neuvádza písmeno kvalifikovanej skutkovej podstaty, ako dôvod prísnejšej trestnej sadzby, resp. aj pri bežnom trestnom čine, ktoré ustanovenie upresňuje dôvod kvalifikácie a neurčuje výmeru trestu podľa konkrétneho odseku príslušného paragrafu. Toto označenie patrí do časti výrokovej slovným odcitovaním konkrétneho písmena v právnej vete a potom v označení trestného činu, v jeho pomenovaní podľa Trestného zákona v osobitnej časti.

Rovnako pri ukladaní trestu podľa § 42, aj keď ide o súbeh viacerých trestných činov, ale ukladá sa súhrnný trest, neuvádza sa ods. 1 § 42 Tr. zák., pretože nejde o úhrnný, ale súhrnný trest, ktorý je v konečnom dôsledku postavený na jednu úroveň z pohľadu výmery a druhu trestu s trestom úhrnným.

V dôvodovej časti nasledujúceho rozhodnutia bude povinnosťou súdu prvého stupňa dôslednejšie rešpektovať ust. § 2 ods. 10 a § 2 ods. 12 Tr. por. pri doplňovaní dokazovania a následnom hodnotení dôkazov a tieto zákonné postupy budú musieť byť dôslednejšie vysvetlené aj v dôvodovej časti ďalšieho rozsudku, ktorým budú vysvetlené a odôvodnené výroky výrokovej časti rozsudku, a to v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., keďže napadnutý rozsudok nezodpovedá uvedeným ustanoveniam Trestného poriadku.

Súd prvého stupňa až po doplňovaní dokazovania v naznačenom smere, v dôslednom vysporiadaní aj s obhajobou obžalovaného v zmysle podaného odvolania, bude môcť zákonne rozhodnúť vo veci v tej časti, v ktorej bol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušený.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.